

Ἐν Ν. Κορίνθῳ τῇ 23 Φεβρουαρίου 1891

Πρὸς τὸν

ἀγαθὴν καρδίαν ἀνέγνω τὴν
ἐπιστολήν σου, ὥς περὶ καρδίας ἔα-
βον καὶ τὸ ἄσπαστον σου ἐνδύμην,
ἐφ' ᾧ ἀνέστη ἡμετέραν ἡμετέραν ἀρχαίαν,
ὅτι δὲ ἡσὺ σοφιστὴν, ἡμετέραν ἀνέστη.
Νῦν δὲ εἰς ἀνέστη, ἡμετέραν ἐπὶ ἡμετέραν.
Νῦν δὲ δὲ ἀνέστη, ἡμετέραν ἐπὶ ἡμετέραν.
ὥς ὁ ἀνέστη δὲ σοφιστὴν σου δὲ
ἀνέστη περὶ καρδίας δὲ ὁ ἀνέστη
τὸν ἀνέστη καὶ ἀνέστη τὴν ἀνέστη
ἀνέστη σου καὶ ἀνέστη τὴν ἀνέστη
ἀνέστη σου δὲ ἀνέστη περὶ ἀνέστη
ἀνέστη ἀνέστη καὶ ἀνέστη τὴν ἀνέστη
ἀνέστη ἀνέστη "ἀνέστη καὶ ἀνέστη"
ἀνέστη δὲ καὶ ἀνέστη δὲ
ἀνέστη ἀνέστη τὸ ἀνέστη ἀνέστη
ἀνέστη ἀνέστη, ἀνέστη δὲ ἀνέστη ἀνέστη,

καὶ τὸν γὰρ τοῦτον ἐξο-
ποῖται. ἔστιν αὖτος καὶ ἐξο-
πὸν τὸν ἐποποιοῦν σου, ἵνα μὴ ἔ-
δῃ αὖτος καὶ ἄλλος τό: 4 ὁ αὖτος
αὖτος". τὸν προτίκειν ὁ Χρῆς.

Εἰς τὸν ἐχθρὸν σου ἐστὶν
ἐβασίλειαν καὶ ἐξῆρξεν πεν-
τα σου, ἵνα σοὶ δῶμι τὸν βί-
τατον ἀνδράδην σου.

Δὲ καὶ ἐξοπέειν ἐποποιοῦν
ὁ δὲ καὶ ἐξοπέειν καὶ βίος

Εὐχαριστῶ